

Tertium

Preceptum

¶ retractōe cōsortis abhmōi.
Tertia consistit in subiectione
 sui ad alterz a in iugo ppetue
 scrututis quo se alter alteri sub
 icit absq; partice. Quātam
 suscep̄oē oneris vīc; prouisi
 omis a educacōis. nō enī leue
 est ong viro prouidere de pre
 gnātib⁹ emīxīs i nutrītib⁹. **S**i
 milit⁹ custodire puulos ⁊ eru
 dire. **S**imilē ⁊ in muliere do
 loz p̄tus. erūnositas pgnātū
 quib⁹ odolet viri miseria nutri
 encū ⁊ similia. Rūta est exsu
 scēp̄oē regimis ipius vxoris
 q̄tum ad virū qui etiā regere
 habet totā domū. vbi mulieri
 cōpetit pars solitudinis. nō
 ei recepit vxore tm ad ei exhib
 enda nccia victus ⁊ vestitus.
 sed etiā ad regendū in cōpohi
 cōne morum in correctiōe a p
 fectione eius. nec leuis cura a
 modicū est onus cura mulieris
 vni. **S**exta ex fructu prolis
 ad dei cultū nutriedā. **S**epti
 ma ex ipo saēmēto id est sacre
 rei signo. **E**st enī signum cōnū
 ctionis xp̄i ⁊ eccie. xp̄i a fidelis
 aie. xp̄i a b̄tōz patrie. h̄c sūe
 scificacōes de quib⁹ vīd̄ loq
 apostol⁹. i. t̄kess. iiii. **H**ec ēw
 luntas dei sāctificacio vestr̄. ue
 abstineatis a fornicacione. ut
 sciat vnuſquāsq; vestr̄ vas su
 um possidere i sāctificacōe ⁊ ho
 nore. nō in passione desiderij. si

Capitulum

Octauum

cut ⁊ gentes q̄ ignorat̄ deum.
 non enī vōuit nos deus in in
 mūditā sed in sāctificationē i
 xp̄o ilx̄ domino nostro. . .

Capitulum Octauum.

Depenitēce saēmēto
 cui⁹ tres sūt p̄tes fm
 criso stomū. otricō. cō
 fessio. a satisfactō. Primo vidē
 dum est de origine otriciōis.
Secundo de odicioib⁹ otriciōi
 necessariis. Et tercō de effectib⁹
 otriciōis. **R**ūtu ad p̄mū nōn a
 dū p̄mo q̄ scđ; m̄gr̄ di. xvii.
 iiii. **C**ontricio ē dolor v̄lūta
 rie assumptus p̄ pccās cū p̄po
 fito confitendi ⁊ satisfaciendi
Dicitur p̄mo assumptus op̄z
 tete i contricōe q̄ commūter
 h̄etur p̄cedere quedā. secus de
 p̄uilegiata ut i lat̄ōe magda
 lena. a p aulo. vbi d̄ fontē mi
 seicordie aperuit ut fieri sbito.
 qđi alijs paulat̄. **S**ic enī sa
 nauit quosdā sbito xp̄s. alios
 q̄tidie sanat successiue mediā
 te cur su cōmūsic ⁊ in aiabus
 fecit ut tho. dicit cōtra gētiles.
Secundo d̄ v̄lūtarie non coa
 cte ppter hoc p̄iculofū est in ex
 tremis p̄mo penitere. vt h̄es
 sup. c. vi. A. **T**ercō d̄ v̄lōrscz
 q̄ sit displicibiliter maior cūtus,
 cūq; p̄uacōe citra deum. Et hic
 dolor est v̄lūtatis. nec op̄z;
 necessario q̄ sensualiter doleat
 vnde stat. q̄ p̄ patre mortuo

Tertiu

Preceptum

sensibiliter plus doleat nō intel-
lectualiter q̄ gaudet p̄cōr de do-
lore tali. Sed q̄dū dolebit.
Rē. semp id est quando recolit se
male fecisse. Q̄r̄to cum ap̄posito
confidēt q̄ satisfattēdi. Secum
do nōndū s̄m bonaue. q̄q̄ q̄z
sunt p̄ambula ōtricōnis ut plu-
rimū nā penitēcia actualis que
est immediata dispositio ad gr̄-
tiam oritur a icipit s̄m ordinē
Primo a fide cui? actus p̄mis ē.
quo homo ognoscit q̄ credit dei
bonitatē a iusticia. Et q̄ illi di-
uine bontati displicet ēne pecca-
tū. Et q̄ diuina iustitia peccatis
sic offendit. q̄ nullo modo
dimitit iyltum. cōsequētq̄ hō
ognoscit se mala cōmisiſſe. q̄ dei
offensa incidisse p̄ iusticiā solue-
dā. Secūdus est actus timorū
fuiſis quo timet se eternaliter
miser futur ppter peccatū a r̄
trahit isto modo a peccis ppter
metum gelēne i quo timore q̄s
si ſolum maner; deſpearer. Ideo
tertius act? fidei? quo credit de-
um tam infinite misericordem ut
ad veram penitenciam remittat
omē; offensa; i m amicū dei ſci-
piat penitente. Q̄rt? est actus
ſpei de vera cōſequenda ppter
dei misericordiā a bontatē qb;
patus est indulgere a m amicū
ciam reassumere penitentem. Q̄n-
tus ē ap̄positū emēdandi vita;
a reūtendi ad deū. q̄ ſe ei cōfedē.

Capitulū

Octauū

randia ſatiſfattēdi p̄ gemitum
cōfessionē. q̄ ſatiſfactionem. Et
hēc oīa inuūtur luce xv. p̄ filiū
p̄digū. p̄mū ibi dicam illi ſali-
et patri. pater peccauī i celū a
corā te. ſecūd ibi. Jā non ſū dig-
nus wearī filius tu?. tertiu ibi.
Et ſurgens q̄d nō feciſſh mī de
patris clemētia p̄ſupſſh. q̄r-
tum etiā ibi vīc; Surges. qui-
tum ibi. vēnit. Et ſic patet q̄ p̄
nitentia incipit a timore ſeruili.
q̄ut videbitur termiat in amo-
re filiali. iuuat ecīā ad p̄ncipū
cōtricōnis mala cōſiderā q̄ fa-
cit p̄ctm mōrē p̄cipue de quo i
p̄ncipio libri hēc de trāſgredie-
tib; p̄cepta ca. i. d. Q̄uo ad ſe. b
cūdū nōndū ſim magistr in. iii.
i pluib; diſtictōib; de penitēcia
Et tho. q̄ ſco. q̄ ad habēdā ōtri-
cōm vel dispositōe ſufficientē
ad eandem p̄ deleco e oīm peccō-
rū mōrlū exiqūtūr plura. p̄no
diligēs diſcuſſio conſciē. q̄ diſti-
cta p̄ cogitacō oīm peccō ſi mōr-
lū de qb; hō nō ē p̄ius ſufficien-
ter cōtrit? a cui? lib; eoz cū cīr-
cūſtācīs aḡuantib; i marie cū
cēcūſtācīs in aliud gen⁹ mōrlū
peccī trahentib; habeat aut ad
mēor adū diligētā ſic dicetur
capi. ix. f. q̄ ca. xii. f. Ut probat
magister i. iii. di. xvi. Et per au-
g⁹ libro de vera q̄ falsa peniten-
tia. Et ad min⁹ in p̄ma cōtricōe.
id ē attricōe q̄ preparacōe ad

Tertium

Preceptum

contricōeia exigit ut doleat de singulis q̄ mēorie occurrit mōrib⁹. a etiā de singulis eo rū cīrcūstācīs q̄ pccī spēm mūtātē i aliquid gen⁹ pccī mōrīlis tr̄būt de quib⁹ cīrcūstācīs clarius dīcetur i māteia cōfessiōm. sī aco dīcto zē qr o por tet ut i sequēti mēbro dīcetur de singulis dētestacōem spēalē habere mēorie saltē occuren tib⁹. vnde p̄ceptū eccīe. Omis vtriusq; sex⁹. li. v. de penit. et remis dīcit oīs vtriusq; sexus fidelis postq; ad annos discreci omis pueneit. oīa sua pccā sal tē semel i anno fideliter oīite atur. de hoc Ezechias rex ait y saie. xxxvii. Recogitabo tibi oīs annos meos i amāitudi ne aie mee. Secūdum ē dis placentia seu dētestacō singu loz mōrīlūm pccōrum suorū. quorūm p̄dicta p̄ cogitatione poterat esse memor. Est autē dē testacō ista nolicio q̄ penitēs nollet se illa sua p̄terita pccā fecisse. à est volitio conditionalis qua vell; se nō peccasse si es set sibi possibile. à optatiua ut vtinā non peccassem ita contī deum. q̄ autē singula q̄ mēorie occurrit oportet in spēali dē testai hoc p̄t. i. Ezechie. xvii. vbi de⁹ tradidit modū iustificādi impīum dicens Si ipi⁹ egerit penitētia ab oībus pec

Capitulum

Octauum

catis suis q̄ opatus ē a custo dieit v mīuer sa p̄cepta mea sc̄z p̄posito a fecerit iudiciū id est scrutinū sup cōmissis et iusticiam id ē exteri⁹ effūaliter cui q̄d qd hū ē tribuendo dō sibi et proximo vita viuet et nō moi etur. Idē vlt aplus. i. corn. xi. vbi dīcit Probet autē seipm hō et sic de pane illo edat. idē vlt glō. sup illud ps. Lauabo per singulas noctes lectū meum. Dīcit p̄ singulas noctes itelli gere debem⁹ singula pccā sup quib⁹ singula iter fieri debem⁹ ad hō qut lauetur lectus nre cō scientie. Nō est qr per singula pccā mōrīlia facta est spēalis auersio ab i commutabili dō q̄ rei mutabili hō adhixit Itē con tricō p̄ confessionē explicatur. s̄ oportē de singulis mōrīb⁹ oītei. igitur etiam oportet de sin gulis contei. Et licet illud ab oīb⁹ sit fatiēs. Est tñ singulai ter necessariū istis qui adhuc aliqua malitia ita i seculi sūt ut illam vir vē nō dimittere p̄ o nāt. m̄digēthij tamdiu lami tarī. quo dum p̄ dei grāz de oī bus doleāt. Cōcordat p̄ fatis tho. m. iii. di. xvii. dicēs. q̄tū ad p̄ncipū otricōis id ē. q̄tū ad atricōe; q̄ homo cogitat de pccō et dol; et se prepāt ad con tritionē oport; q̄ sit dētestacō de singulis peccatis que quis

Tertiu

Preceptum

in memoria habet adhibita diligentia ad memorandum et inuenientia eius. Quidam vero ad terminum contricōmis scilicet quoniam ipsa displicentia format caitate et fit contricō. Tunc sufficit quod fiat una communis de omnibus similē. ¶ Tertiū requisitū est una gnalis de testatio omnium peccatorum suorum tam oblitorumque ignorantiorum que peccator omisit et non sciuit et adhuc nescit quot fuerūt peccata. Propter intellectum autem oblitorum peccatorum non nondum habet tamen oblitio de aliquo potest esse duplicitate uno modo sic quod totaliter a memoria excederit et quod homo non possit illud inquirere nec memorari. Alio modo sic quod per primam memoriam excederit et per secundam remanserit. Sic cum in generali recolo me aliquod audiuisse sed nescio in speciali quod fuerit. Et tunc requiro in memoriā ad ognoscendū et reminiscendum. Sic etiam dicitur aliquod esse oblitum duplicitate uno modo sic quod in gnali maneat in memoria non in speciali ut cum homo recolit se unum vel plurimum omisisse. et nescit quod vice an superbia an auaricia vel luxuria vel gula. Et tunc dicitur homo cum diligētiare cogitare ut inueniat peccatum in speciali quia homo tenetur de quo libet suo mortali memorato in speciali cōteri specialitate. Si autem inuenire non potest nec in pti-

Capitulum

Octauū

culari memoria rite sufficit de eo cōteri habere quod in memoria continetur scilicet dolere quod omisit quoddam mortale de quo non est memor. Et debet non solum sic in gna li dolere de quod a peccato omisso et oblitio sed debet etiam cum hoc dolere de obliuione que sibi ex negligētia propria contingit. ¶ Alio modo potest peccatum esse oblitus sic quod ipsum omnino a memoria excidit nec aliquā de eo habet noticiam etiam adhibita sufficienti diligētia et tunc non tenetur homo de eo cōteri in particulari quod in potentia excusat eum a debito et sufficit gnalis contricō de officio in quod deū offendit. Et dicitur bonus venit quod peccates non debet de oblitio contrari in gna li sub codicione ut si deū in aliquo peccato offendit sed debet de eis cōteri sub probabilitate estimacione. debet enim probabilitate et verisimilitudine estiare quod in multis offendit dum et sic ex hac estimacione doleat ac si certus esset. tunc est vere contritus de eis et dimittuntur sibi illa oblitera sicut cognita quod detestatur in particulari. ¶ De ignorantia vero peccatis quō sit conterendum vel vice quod peccauit sed nescit ea fuisse peccatum. Plotancū primo habet theorem in quarto distictōe. xxi. quod ignorancia ei quod quis scienter tenetur non excusat eum quia ipsam est ignorantia est peccatum. Unde

Tertium Preceptum

cū aliquis nō cōfitetur pccā ppter hoc qz nescit ea esse pccā. q suo mō videtur si nō ostētur de aliqb9 pccās propter hoc qz nescit ea eē pccā a/ a potissē propt̄ ignorātiā iuris dīm. tūc non excusatur alias heretici excusarētūr qui aliq pccā m quibus sūt nesciūt eē pccā. Et etiā excusarētūr simplices qui ex negligentia à ex desidia ignorāt. qz ignorata ex negligentia sciūtūr p diligētiā. id otenetur hō facere qd̄ i se est ut pccā sua cognoscat qtenus de eis oteātūr cōfiteatur. qz satisfa, diat. Et si qris p qualē diligētiā sit repellēda ignorātiā. Rū dicit eris. super math. omelia xxxix. Si velles scripturaz m gredi veritatē nūc poteis orōmbus. nūc quereres in scripturis. nūc pulsares bonis opib9. nūc interrogares sacerdotes. nūc istos. nūc illos. Ex quibus scd̄; bonaue. sup. iii. Et wilh. parisien. de fide a legibus. Eli, citur qz quatuor sunt iuuācia cōn ignorātiā. Primo tenetur quis discere salutaria sibi. Et hoc p verbi dei attentam audi, entiā. p libroz sacre scripture diligente; lectionē. qz p cordi, alē meditacōem. deb; enī qui, lib; scd̄; status fui exigentia; talib9 intēdere. nō solū in qd̄ra, gesimā h̄ etiā m oī die fīstwo

Capitulum Octauum

cum ad hoc sit institutus. si ei p alios dies t palibus intēdis, cur non i die festo legi dei intēderes. o si q p̄fata fecissent. quāta iā ignorata didicissent. Se, cūdo exigitur ut quis frequēt ouersetur cū boīs hoībus de rebus loquatur salutaib9. qz que, rat de eis que ad dī pertinēt ho, norem a suā salute; Tercō h caueat a pccās grauibus qz iā cognoscit. qz si incidit statū ote, ratur. alias scđm gre. Pccām qd̄ p penitētiā nō deletur mor suo pōdere ad aliud trahit pec, eatū. qz lūm racōis ceat ut probat m gr̄ m. i. di. xxxvi. vñ rō. i. Enueratis quibusda; pccās qz negligentia dic. ppter ea tr̄, didicit illos de scd̄; p̄hos i passi, ones ignominie qz dēū cognoscentes nō sic dēū gloificauerūt. Quartum est ut quis crebro deuotis oracōib9 dēū a sanctos inuoc; quatenus eū de necessa, rijs potissē dignetur illūnare. qz ois sapiētia a dīo deo est. Sic scūs thō. fuit illūnatus a deo a etiā ab aplis de qdā du, bio in structus. hoc enī fatiēdo, pluīma quis discer; de hoc eti, am reperies infra p̄cepto. ix. c. iii. k. l. Ad p̄positum igitur i qn quis incipit scđm bonaue. super. iii. Cognoscere pecca, ta qz prius ignorabat. tunc te, nctur de eis i particulari oteri.

Tertiu

Præcetum

et cū hoc cōtei de ignorātia sua
q̄ fibi ex sua culpa euemit. et d;
etiā istā ignorātiā emendare
p̄ possē. Alias nō videtur eē ve-
rus penitēs qn̄ ē de nccījs ad sa-
lutem. Quamdiu autē ignoat
aliq̄ peccā: deb̄; de eis oteri i gñia-
li. ut qn̄ hō dolet in cōi de om̄ dei
offensa per ipm̄ cōmissa. doleat
eciam in geneāli de omnib; pec-
catis oblitis. Et post q̄ hō con-
tritus est in particulari de om̄i
bus fibi agm̄tis. et iam de om̄i
bus oblitis in generali. Tunc
debet homo estimare verisimili-
ter se etiam in multis offendis
se deum que ignorat et non nos-
cit esse pccā. Et de talibus debet
cōterii gñali et cū hoc de sua cul-
pabili ignorātia seu crassa. et p̄
talib; hñiliter vñiam p̄cetur.
hoc doc̄; lex dei in ps̄. delicta q̄s
intelligit glō. q.d. null? om̄ia
Ideo additur ab occultis. et
ab aleis p̄c seruo tuo. Et alibi
Delicta iuuētutis mee et ignorā-
tias meas ne memineris dñe.

k. **S;** q̄reres quāt? dolor seu
quata displicentia exigitur ad
cōtricōe; Rx. s̄m thomā. duplex
est dolor contricōnis. vñus i vñ-
luntate et est ipa contricō met-
seu displicentia peccati et debet
eē maior de peccatis q̄ quicūq;
deliberatus dolor. aut quecūq;
vñlito eiusdem vñluntatis de q̄
cumq; temporali re. Rūia pl? vñ

Capitulū

Octauū

luntas debet detestari peccatum
quia cōtra deum q̄ nolit quod
cum qz damnū i alijs r̄b;. mar-
me quādo homo de vtro qz de-
liberat et ea ad inuitem compat-
deus enim deb; sup om̄ia pla-
cere cū oia alia fñliter sint in ip-
sū ordmāda. Et ideo p̄ctm̄ qd̄
ab eo auertit et eū offendit deb;
super om̄ia vñluntati displicere
Ideo Jeremie vi. lucilum vñige-
nit fac tibi vbi glofa dicit do-
cet penitētē qd̄ facere debeatna
peccator nō hab; nisi vnam ami-
mā tē. Et alia glofa m̄bil dole-
tius morte vñgeniti. Et ita s̄m
rationem et vñluntatem m̄bil de-
bet eē detestabilis et magis no-
litum q̄ peccatum. Et addit tho-
mas et dicit. q̄ etiam in casu in
quo oportet hominem peccare
mortaliter Aut mori Aut aliam
quācumq; penam tolerare tene-
retur homo in tali casu omnem
penam p̄eligeret. et potius susti-
nere q̄ peccare mortaliter. Aut
q̄ vñle peccasse et habere vñlun-
tariam et deliberatam complacē-
tiam in mortali peccato preteri-
to. Tamen quando non immi-
net talis casus necessitatis. tūc
nullus est de hoc temptandus.
eo q̄ homo non scit de facili af-
fectus suos regere à mensurare
Honauētura etiā dicit. q̄ mag-
nū est periculum et stulticia ab
aliquo infirmo id ē i virtutib;

Tertium Preceptum

in virtutib⁹ imperfecto vel etiam
a se ipso hoc querere scz. an vellet
mori. aut quiccumq; pena sustie-
re. vel mortali peccare. qd hoc
est se vel alii temptare. a nullo
penitente debet confessio hoc que-
re. sed si sponte quis illud di-
cit signū est magne penitentie.
Alius est dolor sensibilis in p-
te scz sensibili. a talis non est
necessari⁹ ad contritionē p mortali-
bus. Primo qd nō est semp
in parte nra. Secundo qd sic pec-
catū p actū voluntatis sufficiē-
ter nascitur. ita p actū volunta-
tis vice per detestacionē pccātū v-
olutariā que est essentia lit̄ otri-
co sufficiēter tollitur sine dolo-
re sensibili pccātū laudabilis tñ
ess̄ si haberet̄ moderate. ¶ Quidam
tum reūsum ad otricōnē est.
ut homo cess̄ a mortibus. ut
etiam habeat ppositum sibi ca-
uēdi p futuro nō solū de pccātis
commissis de qbus nūc dolet. sed
etiam de oībus mortib⁹. et occasi-
onib⁹ pīm̄ q̄s. racōe quoꝝ veri-
similit̄ ess̄ postea iter̄ casurus
in morte. pt; illud per diffimil-
iter penitentie gre. que est pec-
cata p̄ teita plāgere. a plāgen-
da iter̄ nō committere. id ē h̄re
ppositum non ea ampli⁹ ad-
mittēdi. Ad id ē est m̄gr̄ i. iiiij.
di. xv. et xiiij. Racō ppositi isti-
us ē qd si h̄o non h̄er; tale ppo-
situm nullū morte scz committē.

Capitulum Octauum

ditūc h̄eret voluntate alicui⁹
vel cōplacētiā mortis pccātū.
Dicit etiā aug⁹. li. de vera et fal-
sa penitētiā. Scio deū inimicū
oi crīmioso. Quō ergo qd vnu
crīmē rebuat̄ de alio recipit ve-
mā. nā luce. xiij. et ioh. viij. To-
tū h̄oīem sanū fec̄. in sabbato.
Et nullū demonē i eo reliqt̄ qd
legionē habuit̄ luce. viij. Ex qd
pt; qd non eterit̄. qui odiū
graue coī proximū retin̄. Itē
qd occasioēs certas pccātū vita-
re non pponunt̄. sc̄ ubīmas.
vſuras. a hmoī Item qui no-
lūt̄ reūre seductos malis oī-
līs a mortib⁹ p eos. aut diffa-
matos iuste. Quantum requisi-
tū ē. ppositum cōfitedi p lo-
co a tpe scd̄; ecclē p̄ceptū oīa
sua mortalia prius non confessa.
et de quibus prius non ē legit̄
tū absolute. etiā ppositū sa-
tissimē i deo pro istis peccatis.
¶ Sextū reūsum ē mot⁹ li. m-
beri arbitrii in deū. qui videtur
esse marie dei dilectio sup oīa
Racō est scdm thō. m. in. p. q.
lxxv. Quia talis dilectio di-
ca causa de testacionis pccātū fina-
liter ppter deū. et inquitum fuit di-
offensiva. et otra honorē ipsi⁹
scā. ut patebit statū de hoc etiā
h̄es. j.c. xi. p̄nti p̄cepto. h. Sep-
timū reūsum ē vna geneālis
de testacionis pccātū mortaliū.
Ad verā enī penitētiā reūritur

Tertium

Preceptum

dicit thō. ibidem q̄ homo dese-
rat p̄t̄m inq̄t̄um est cōtra dēū
Et post pauca subdit. Si enim
displacet h̄o i aliquod p̄t̄m eo
q̄ est contra dēū sup̄ cia sibi di-
lectū qd̄ requiritur ad racōem
vre penitēti et tūc etiā displacet
sibi oia p̄t̄a mōr̄lia. ideo m̄gr̄
m̄.iiij. d̄.xxi. btm̄ aug⁹. allegā-
do dicit **A**rbitri libertatē que-
rit d̄e⁹ nō necessitatē caritatē
a nō solū timore. a s̄bdit. op̄;
non solum timere iudicem. sed
a diligere. ergo oportet q̄ h̄o
dēū sup̄ oia diligat. et q̄ actua-
lis dei dilectio sit sibi causa t̄ eū
moueat ut detestetur peccatum.
nāliter ap̄ter dēū sc̄; inq̄t̄u est
dei offenditū. a cōtra eius hono,
n̄ rē. **E**x quo pt̄; q̄ si homo pec-
cata sua detestetur solū q̄ sunt
oppoita virtuti moali. aut solū
q̄ redibūt eū indignū t̄ vitupe-
rabilē q̄lit̄ etiā p̄hi ognoverūt
detestāda ēē pccā. aut si solū de-
testaret ea ap̄t̄ timorem pene.
amissiōis vite eterne. inq̄t̄u illō
et sibi icōmod ib̄. fīstēdo fine
vleriori placōem dēūtūc h̄o so-
lū quereret suū cōmod. a fugē-
ret suū icōmodūt nullo mō
quereret dēū a illi? h̄onore cōtra
illō apli. i. corn. x. **S**iue mādu-
catis siue bibitis. ac. nec talis
detestacō esset act⁹ virtutis. q̄
nō cōcircumstānā nata debito fine.
q̄ p̄oñs non formaretur gratia.

Capitulum

Octauum

nec fieri; otricō. ideo nullū tolle-
ret pccām. ymo ip̄a eſh vicium
a actuale pccām. q̄ cōcircumstānā
nata in debito fine. a p̄oñs etiā
nō esset attricō vīa q̄ de o gruo-
me retur grē infusōnē. a pecca-
tori remissionē. sed eſh actua-
liter offendens. a ita meretur
penā. **E**x̄plum p̄mo de anthio-
cho de quo. ij. mach. ix. q̄ de pec-
cato qd̄ omisit in dei fideles nō
ē a deo mīam cōsecutus. q̄ ut dīc
thō. vīmā fūlī assēcut⁹. si vre
penituisset. nō aut̄ vre penituit
q̄ non ex amore iustitie de pec-
catis omisiss dolebat. h̄ ex timo-
re pene quā exspectabat. v̄l ex
dolore pene quam sustinebat.
Sic demones a dānatiōēs pe-
nitētiā agunt magnā p̄ peccis.
nō q̄ dēū offenderūt. h̄ q̄ mēo
modum eōrum maximum ē. h̄
licet ista septē pūcta sint pro-
babilit̄ ex doctoibus sacretho-
logie dicta. t̄n̄ qui de talibus p̄
serit. ij. a. vii. condicōibus
vult p̄dicare. caueat ne populu
scandaliset. v̄l desperare fatiat.
sed more prudentis medici. et
scđm pastorale beati gregorij
caute loquatur. ita ut duro set
dissoluto terreat t̄ emolliat.
pusillanimes autem desperare
de vīmā non faciat. **Q**ūntum o-
igitur ad. ij. p̄m̄cipale q̄n̄ h̄o
p̄ illa septē sup̄dcā se prepawit.
t̄ deuicit ad illā vīnā generalem

Tertium**Preceptum**

omni suorum mortuum detestacione;
bui circumstanconatam. maxime
circumstancia debiti sumus secundum
dicta. **Et quoniam homini detestacione**
satis magna propter totum et tatis pec-
catis. tunc mox infortitur caita-
te et fit contricatio. **Et in eo de ista**
tudine multa bona offert penite-
ti non ex valore contricoris paci-
se seu attricoris. **H**oc propter meritum
passiois Christi quod incipit iam aliquo
modo vnde se Christus propter qua-
vmonem passio et meritum Christi
sibi suffragatur propter modum influ-
xus secundum theos. in. iii. p. non in-
quod ex valore attricoris pacis quod
brevis et parua est et non suffi-
cientis satisfactio propter peccatum mortali
quod est aliquo modo infinito mali,
tie. eo quod per ipsum infinitum bonum
contaminatur. **Sed dimittit peccata**
alia bona confert propter meum
Christi qui sua passioe nobis mer-
ruit quod quoniam hoc in fide Christi et propter
deum detestatur peccata sua secundum
modum promissum. tunc deus dimis-
tit ea propter hoc quod dei filius sibi di-
lectissimus propter peccatis istis sicut
propter oibus alijs mortuorum est et deo
prior hostia se obtulit plus secundum
ad alios. **Cur deus hoc deo placet?** quod
peccatum sit malum et noxiuum. **Sunt**
autem effectus contricoris seu huius
attritionis etiam anno quod consi-
tratur actu primo secundum Christi
exemplum luc. xv. oia peccata mor-
lia penitenti in instanti dimittuntur.

Capitulum**Octauum**

et patrem celestis ei tanquam filio pro-
digio reuidenti misericordia occur-
rit ei et non a pena in temporaliter co-
mutando. **Secundo amicus domini ef-**
ficitur ita quod inquitatem eius am-
plius non recordetur ad iram secundum
Ezech. xviii. quod significat osculum
proximi. **Tercio gratia caritas et ceterae**
virtutes in baptismo infuse.
et propter peccatum prodite aie i fundatur
Et hoc est stola proxima. **Quarto**
heres eterne patrie efficitur quod
hereditas pro fidei annulum in ba-
ptismo datur ei et nunc fides
caitate fortata certa est de eterna
felicitate. **Quinto oia opera vi-**
ua oli et mortificata propter peccata ruit
iustus ut velut caltiameta pedes
affectuum amorem mutaret. **Prefa pro-**
tas septem condicioneis vere conti-
tionis breuius perstringens can-
cella. parisien. ioh. de persona
interpreti suo inter cetera sic dicit.
Sciens misericordissimum pater
deum et cognoscens misericordiam fragilita-
tem proximam et ad malum promi-
tatem multipliciter vobis mortali vita
durante patissimus est nobis
delicta remittere et gratiam offerre
si duxerat veraciter et ex corde
tres sibi subscriptas veritates
porrigamus. **Prima vita dñe**
sic vel sic coni tuam bonitatem pec-
caui. quod mihi displicet. ratio
eius penitentiam ago quod te offe-
di. quod totus es venerandus et co-
lendus. quod quod mandatum tuum

Tertiu**Preceptum**

transgressus sum. Secunda veritas dñe bonum habeo apofitū et desiderium tuo iuuamine me, diate mihi in futurū p cauendi ne incidā in peccatū et occasio- nes iuxta possibilatē virium evitādi. Tertia veritas. dñe bona h̄o volūtatem peccatorum meorum confessionem integrali- ter faciendi p loco et tpe scdm tuū et sācte matris ecclesie mā- datū et pceptū. Has veritates si aliquis qlicūqz loco et tpe fin- ceriter nō ficit aut mendaciter ex corde pñntiauerit securus exi- stat se in salutis et ḡe statu ohi- stere et vitā eternam mereri q̄- uis oia crīmā omissh. Si etiā talis absqz alia cōfessione cōti- nuo decederet in absentia saēdo- tis dormiendo. aut alio quo quis mō morte sbita puentus. idē finaliter saluaretur acerbissimā q̄ pena purgatoriū mediate. Ex quo nōndū et salubre cōfiliū elicitur ut xpianus quilibz fin- gulis diebz bis aut semel sero vel de mane. aut saltē festis die- bz redeat ad cor suum consciē- tiā examinās ā tres pmissas veritates pferre valeat cū cordō sinceritate. et si sic tūc intrasta- tū salutis se esse oīdat. q̄ si eas pura mēte fateri nō val; obstante volūtate peccādi q̄ actualitē delectatur. aut iniquo apofito quo quis occasions pccorū

Capitulum**Octauum**

vitare rēnuit quemadmodū il- li qui peccatis carnalibus mer- si resurgere nolūt. aut vñuras suas. aut iniustas mercaciones et lucra cōtinuāt vel iniuste re- tinent alienum. quiqz alterius odio vel vindictē desiderio fla- grantes in nocēndi apofito p- seuerāt certissime sciat h̄i et co- similes nō ep̄m ap̄ papam eos absoluere posse. q̄ q̄ talibz sa- lutare cōfiliū detur ut p seipso vel alios bona que poterūt ope- rentur orādo vel elemosias dā- do q̄ de eoz corda illuminet. et ad bonū dirigat et oītat. hec cancell. Sed quō cōtricō ē habēda de venialibz. Et tho. in iij. di. xvij. q̄ ad deletionem ve- malū non exigitur actualis cōtricō de oibz. nec sufficit ha- bitualis cōtricō p deletione om- nū semp. sed sufficit media cō- tricō sc̄; quorūdā displicētia i spēaliū q̄s ī dcū feruide fir- tur ybi. ptūc sibi implicite oia sua displicere nt via h̄a. T̄n o; semp q̄ animus nec implicite nec explicite illi veniali intre- at q̄d sibi vult dimitti. alias vo- luntas curua esset. h̄c itellige q̄ ad reatū peccati. h̄ de pena plus et min dimititur scdm q̄ pl̄g dolet vel apti deuo tum reme- diū suscipit ut aquā benedi- etam disciplinam et alia huius- modi

Tertium

Preceptum

Capitulum Nonū
Confessio ē secūda ps
penitētie de q̄ tria fūt
videcla. Primo q̄ eius
fructus seu effectus Secundo
q̄o quib; i qualiter sit cōfite
dū Tercō de confessiōis geneā
lis effectib; a prop̄etatisbus.
a Qūntum ad i. nōndum scdm
thō. i sco. i bōue. di. xvii. iij.
q̄ nouē sunt effect⁹ confessiō
mis i sac̄metalis absolutionis
Prīm⁹ est magnū mētum oī
tētis i fuga trāsgressiois isti⁹
p̄cepti de quo i hoc precepto
xps ait ioh. xx. Quorū remisiō
tis pccā remittuntur eis Obedit
etia q̄s hōc p̄cepto eccie. quo
rū p̄cepto i2 trāsgressio ē gue
b peccatum **P**ecūdo valet ad
augmētum grē si quis prius
eā habuit. Tertio valet ad ḡ
tie nouē infusione; si ea prius
caruit. facitq; de attrito otritū
Si ei dolor attritōis peniten
tie non fuiss sufficiēs dispositō
ad cōtritionē. tūc confessio a ab
solutio ei supa dūncte supple
ret. ius defectū dūmō penitēs
ip̄e tunc non ponat obicē grē
per cōmissiōne; a actualis pccā
mōris. Quarto confessio a ab
solutio īfinite longā penam i
ferri; i acerbā v alde mutant ī
tpalem penā a purgatori⁹. i
hoc satunt confessio a absolutio
hīte ī proposito. etia; anteq̄

Capitulum

Elonum

hō cōfitetur se; qñ cōteitur ve
re. qz sic aī confessionē mori
ens finaliter saluaret Et qz p̄
fata pena q̄q̄ fit finita. tñ ī
ap̄ortionata est virib⁹ penitē
tis ī hoc mūdo vūientis p̄vīm
clauī ī confessiōe a absoluti
one. int̄nū illa pena p̄ confessiō
ne; a absolutoe; minuit q̄ re
man; ap̄portionata virib⁹ peni
tētis ita q̄ satisfaciendo p̄t se
ab ea i hac vita tōliter q̄s libe
rare. idcirco q̄nto confessio a ab
soluto sac̄metalis ī prop̄ortio
natā hōis virib⁹ pena cōtrito
debitā reddit h̄ prop̄ortiona
tā hōi i p̄oīs penā finitā minu
it ampli⁹ Sexto confessio a ab
soluto ecīa pena p̄ pccās debi
tā ap̄pter verecūdiā pl⁹ minuit
q̄ pri⁹ fueit īminuta. Et ido
q̄ntopl⁹ quis cōfitetur. tñto
sibi pl⁹ pena minuitur i totēs
cōfitei poss̄i q̄ oīs pena sibi di
mitteretur per p̄fata. Septē
confessio val; ad pccā cognitio
nē qñ fit discreto confessio Octa
uo valet ad cōscie assūcuratio
nē. vñ cū dāvid corā ppheta
cōfitebatū pccā suū. statī au
diuit ab eo Trastulit dñs pec
catū tuū. i. re. xij. vnde. i. corn.
i. Gloriā nostra hec ē testimō
niū cōscie nrē. Nono scđ; tlo.
spālē ornatū īp̄mit facie ai
me deo honorificū proxio ex
emplarem i demōm terribile.